A táj olyan,

Mint egy csodás japán mese.

Az éjszaka

A szilvafa

Szirmát kitárta boldogan.

Szirmát puhán kitárta mind.

S a virág sok fehér szeme,

Mint habkönnyű, szép csipkefátyol,

A lenge tűzben ringva ring.

A kert s a távol,

Virágban áll.

A szél hűs méla, halk zene.

Olyan a táj,

Mint egy csodás japánmese.